

Kázeň z ev. Služieb Božích s VP, Bratislava (Lamač/NK), 2. adventná nedeľa,
4. 12. 2022, 10.00/18.00, ES 25, 30, 445, evanjelium: L 1, 1 – 18, Žalm 110, A 4

Lukáš 1, 5 – 25: „⁵ Za judského kráľa Herodesa žil kňaz Zachariáš z týždennej kňazskej triedy Abiovej; jeho manželka bola z dcér Áronových a volala sa Alžbeta. ⁶ Obaja boli spravodliví pred Bohom, žijúc bez úhony podľa všetkých prikázaní a ustanovení Pánových. ⁷ Nemali však deti, lebo Alžbeta bola neplodná a obaja pokročili vekom. ⁸ Raz, keď podľa poriadku svojej triedy konal kňazskú službu pred Bohom, ⁹ na neho padol lós podľa obyčaje kňazského úradu, aby vošiel do chrámu Pánovho a zapálil kadidlo. ¹⁰ Všetko množstvo ľudu v hodinu kadenia modlilo sa vonku. ¹¹ Vtedy zjavil sa mu anjel Pánov, ktorý stál z pravej strany kadivého oltára. ¹² Ako ho Zachariáš uzrel, preľakol sa a zmocnila sa ho bázeň. ¹³ Ale anjel mu povedal: Neboj sa, Zachariáš, lebo vypočutá bola tvoja modlitba; manželka Alžbeta porodí ti syna; dáš mu meno Ján, ¹⁴ bude ti radosťou a potešením a mnohí sa budú radovať z jeho narodenia; ¹⁵ lebo bude veľký pred Pánom; víno a opojný nápoj nebude piť a Duchom Svätým naplnený bude už od života matky. ¹⁶ Mnohých zo synov izraelských obráti k Pánovi, ich Bohu; ¹⁷ on sám pôjde vopred pred Ním v duchu a moci Eliášovej, aby srdcia otcov obrátil k synom, neposlušných k rozumnosti spravodlivých, a tak ľud hotový pripravil Pánovi. ¹⁸ I povedal Zachariáš anjelovi: Po čom to poznám? Ved' som starý a moja manželka je tiež v rokoch. ¹⁹ Anjel mu odpovedal: Ja som Gabriel, ktorý stojí pred Bohom, a som poslaný hovoriť s tebou a zvestovať ti túto radosnú novinu. ²⁰ Ajhľa, onemieš

a nebudeš môcť hovoriť až do dňa, keď sa to stane, pretože si neuveril mojim slovám, ktoré sa splnia svojím časom. ²¹ Ľud čakal na Zachariáša a čudoval sa, že je tak dlho v chráme. ²² Keď však vyšiel, nemohol k nim prehovoriť; z toho poznali, že mal videnie v chráme. Lebo dával im znaky a zostal nemý. ²³ Keď vyplnil dni svojej kňazskej služby, šiel domov. ²⁴ A po tých dňoch počala Alžbeta, jeho manželka, a skrývala sa päť mesiacov, hovoriac: ²⁵ To mi učinil Pán v dňoch, keď zhladol (na mňa), aby ma zbavil hanby pred ľuďmi.“

Milí bratia a milé sestry!

Je možné, aby sme boli realistickí a zároveň plní nádeje? – Nuž, nie je to ľahké. Väčšina ľudí dúfa v šťastné manželstvo. Podľa štatistík sa však na Slovensku jedno z 3 manželstiev skončí rozvodom.

Zrejme každý človek, celý svet by si želal svetlú budúcnosť. Ako ju však môžeme očakávať bez toho, aby sme boli naivní? **Môže byť – vzhľadom na vypuklé problémy: vojny, choroby, klimatické zmeny, neistota a ďalšie – budúcnosť vsutku lepšia?**

V oblasti práce, by chcel mať každý povolanie, ktoré mu časovo i finančne vyhovuje. No akú šancu má dosiahnuť ho v období všeobecnej neistoty, keď pre zvyšujúce sa ceny energií viacero firiem končí alebo sa presúva do iných krajín, v ktorých sú náklady na produkciu a mzdy menšie?

Otázka, či je realizmus zlučiteľný s nádejou, je teda na mieste. Ak povieme že nie je, rozhodneme sa pre pesimizmus. Keď povieme, že realizmus s nádejou zlučiteľný je, nebudeme tým iba klamať sami seba a jedného dňa tkp. nevypadneme z voza? Čo teda: **realizmus alebo nádej?**

Pri hľadaní odpovede sa pozrime na príbeh, ktorý sme počuli z evanjelia.

Zachariáš je spravodlivý, bezúhonný a bohabojný kňaz. Je však už príliš starý, aby sa splnila túžba jeho a jeho manželky Alžbety po potomstve. Preto najprv odmieta dobrú správu, ktorú mu oznamuje Boží posol. **Nazdáva sa, že aj ako veriaci človek musí byť realista...** Boh však dodrží svoj sľub. Zachariášovi a Alžbete daruje dieťa a ich syn Ján Krstiteľ sa stane jednou z najväčších osobností Izraela.

Mnohí pokladajú kresťanskú vieru za abstraktnú a oddelenú od bežného života. Zdá sa im, že život spočíva v činnostiach, ktorých dôsledky možno pozorovať, zatiaľ čo viera je záležitosťou predstavivosti. – Možno až príliš bujne...

Môžeme pozorovať, že škola nám dá základy pre našu profesiu – pre možnosť zarobiť si peniaze na svoju obživu.

Alebo že lekár nás postupne vylieči z choroby.

Na druhej strane **náboženstvo ako by sa netýkalo problémov nášho každodenného života.**

Nič však nemôže byť vzdialenejšie od pravdy. Veď nikto nie je bližšie tomu, čo prežívame, ako Pán Boh. On je nekonečný a večný, ale naše starosti Ho zaujímajú viac ako miliardy hviezd, ktoré stvoril. Je všemohúci, ale vedie s nami dialóg. Nezotročuje nás. Zachováva nám slobodu a dáva nám manévrovací priestor.

Pre našu spásu neváhal obetovať svojho Syna. Pre Boha je naša duša dôležitejšia, ako krv Jeho Syna. Pre Ježiša je náš večný život významnejší ako Jeho smrť na zemi.

Boh je ako architekt a poradca. Nielenže stvoril svet, ale aj počúva naše želania. Rešpektuje naše rozhodnutia a zároveň nás vedie a pomáha nám, aby sa náš život uberal správnym smerom. Rešpektuje nás a zároveň nás vedie k tomu, čo je pre nás najlepšie. Preto, **keď máme plány alebo robíme rozhodnutia, robme ich s Bohom.** Nenechajme sa motivovať len lákadlom zisku, túžbou po úspechu, hľadaním slávy alebo čímkol'vek iným. **Pýtajme sa, či je to v súlade s tým, čo pre nás chce Pán. Pretože nás chce nasmerovať k tomu, čo je pre nás najlepšie.**

Otázkou je: **Ako môžeme rozpoznať Božiu vôľu pre nás?** Veď je množstvo rôznych životných situácií. Biblia zaiste poskytuje všeobecné pokyny, ale keď ide o naše

konkrétne situácie, nemôžeme zobrať telefón a zavolať Všemohúcemu.

Dobré je držať sa rady, vyslovil cirkevný otec Augustín (*354 – †430) Znie: „**Modli sa, akoby všetko záviselo od Boha, a konaj, akoby všetko záviselo od teba.**“ Inými slovami, zverme svoje problémy Bohu a budte si istí, že On ich ako dobrý architekt a poradca vyrieši pre vaše dobro. Potom konajme inteligentne a dynamicky.

Mnohí používajú len druhú časť rady: „Konaj, akoby všetko záviselo od teba.“ To je chyba. Prvá časť je rozhodujúca, lebo je kľúčom k trvalým riešeniam: „Modli sa, akoby všetko záviselo od Boha.“ **Vždy berme do úvahy obe časti tejto rady.**

Zachariáš, hoci bol váženým a verným kňazom, tiež prehliadol prvú časť princípu, ktorý neskôr formuloval Augustín. Ako rozvážny muž dospel Zachariáš k záveru, že napriek jeho modlitbám Boh nedokáže veci zmeniť. Preto neveril sľubu, ktorý mu oznámil anjel Pánov a temer prišiel o najväčšie dobrodružstvo svojho života. Pripomína nám, že **aj tí najlepší ľudia niekedy kvôli pýche, zbabelosti a nedostatku dôvery premeškajú to, čo im Boh chce dať.**

Našťastie, pri Zachariášovi sa tak nestalo. Jedna vec totiž zostáva nezničiteľná: nádej. **Pán Boh si ponecháva možnosť napraviť situáciu, ktorá sa zhoršila. Nie všetko**

je ohrozené našimi chybami. Nie všetko je zničené našimi zlými rozhodnutiami. Boh nás môže pozdvihnúť a pomôcť nám. To je radostná správa – evanjelium Zachariášovho príbehu.

Ak sa nám niektoré sny zrútia a nebudeme vidieť svetlo na konci tunela, majme na pamäti **obraz 4 adventných sviec.**

Príbeh hovorí ako sa 4 sviece na adventnom venci navzájom zhovárajú. Prvá z nich, menom Pokoj, sa sťažuje sa: „Moje svetlo svieti pre všetkých ľudí, ale oni ma nechcú. Nikdy nedokážu udržať mier. Nestojí mi to za to, aby som pokračovala.“ Plameň sviece zhasne.

Druhá svieca sa volá Viera. Vraví: „Chcem byť pomocou ľuďom, ale stala som sa zbytočnou. Väčšina ľudí je povrchných. Nemajú úprimný záujem o Boha. Nemá zmysel, aby som ďalej svietila. Aj jej plameň zhasne.

Tretia svieca sa nazýva Láska. Hovorí: „Už nemám silu horieť. Ľudia ma odložili bokom. Síce o mne veľa hovoria, ba aj spievajú, ale sú sebecky zameraní, orientovaní iba na seba. Nemyslia na druhých. A tak aj plameň tretej sviece vyhasne.

Na to sa ozvalo dieťa a volá smerom k sviecam: „Nemôžete zhasnúť, vašou úlohou je svietiť.“ No na nanešťastie sa nič nezmení. Sviece zostali zhasnuté.

Dieťa pochopí, že bude žiť vo svete nepokoja, vzdoru, nedôvery, sebecka a ľahostajnosti. Rozplače sa. V

tej chvíli sa mu prihovorí štvrtá svieca: „Neplač. Som Nádej. Kým horím, môžem zapáliť všetky sviečky.“

Áno, **pokým bude prítomná nádej, je možné znovu zažiť pokoj, vieru i lásku.** Amen.

*Použitím myšlienok Daniela Gnaegiho a Maxa Lucada: **Martin Šefranko**, evanjelický a. v. farár*